

Практична робота №1

Предмет, історія і основні напрямки диференційної психології

*Борисюк Юлія
Столяренко Альона
Китун Тетяна
Вітрук Вікторія
Штогрин Інна*

1. Диференційна психологія як наука. Області перетину

з іншими науками, роль в практичній психології.

Диференціальна психологія — галузь психології, яка вивчає психологічні особливості окремих індивідів або груп людей, які об'єднуються якоюсь спільною ознакою (вік, стать і т.п.), а також природу, джерела і наслідки цих досліджень.

Термін "диференціальна психологія" (нім. - die differentiale Psychologie) введений В. Штерном.

Об'єкт дослідження диференціальної психології — людина, її психіка; а предмет — людська індивідуальність.

Диференціальна психологія вивчає природу і джерела індивідуальних відмінностей, а саме

- 1) сфера виховання і навчання;
- 2) сфера виробництва;
- 3) сфера організації і регуляції людських стосунків.

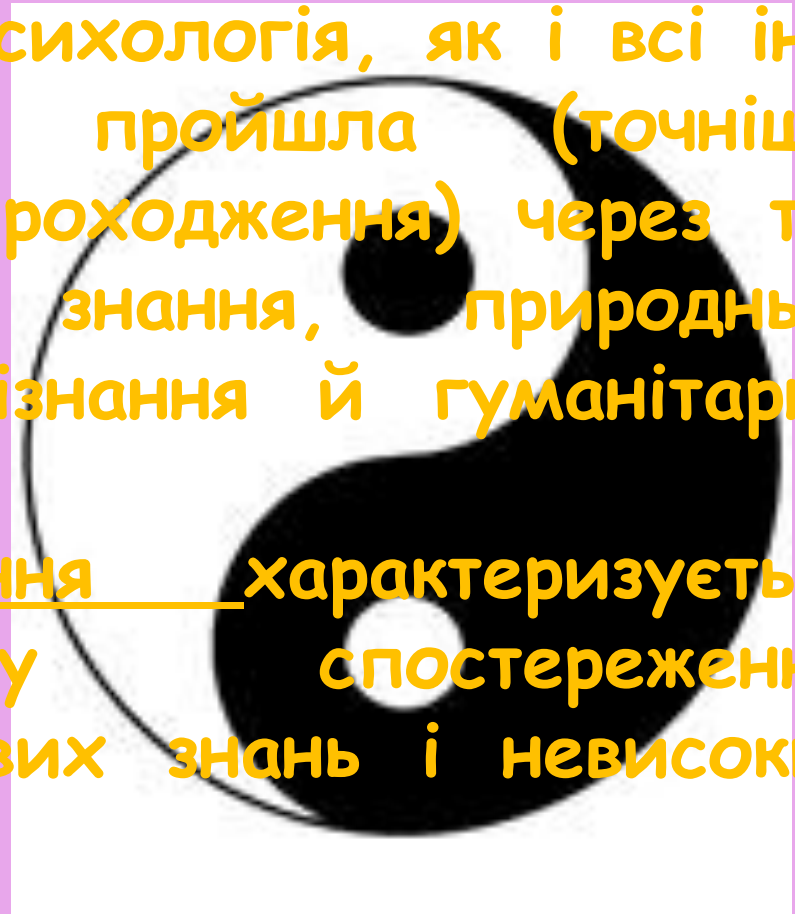
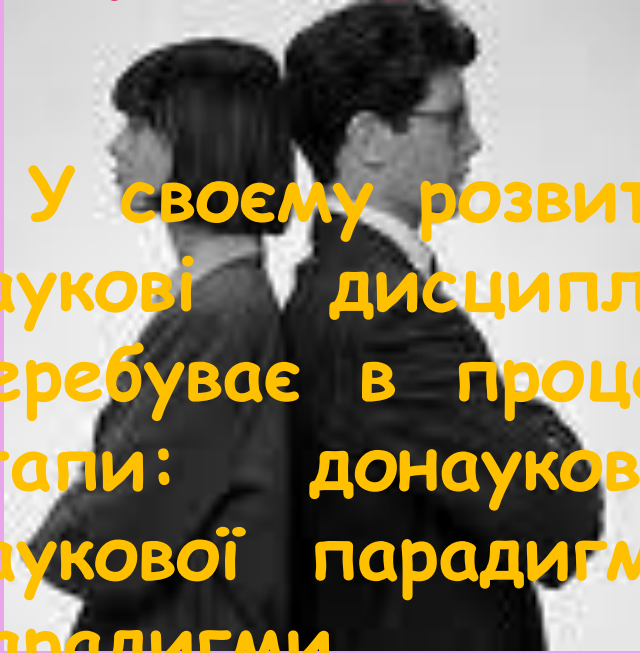
Б.Г. Ананьєв представляв індивідуальність як єдність і взаємозв'язок властивостей людини як індивіда, суб'єкта і об'єкта діяльності.

2. Етапи розвитку диференційної психології. Донауковий етап, природничо-науковий і гуманітарний періоди. Взаємодія наукових парадигм.

У своєму розвитку психологія, як і всі інші наукові дисципліни, пройшла (точніше, перебуває в процесі проходження) через три етапи: донаукового знання, природньо-наукової парадигми пізнання й гуманітарної парадигми.

Донаукове знання характеризується перевагою методу спостереження, нагромадженням життєвих знань і невисоким рівнем узагальнення.

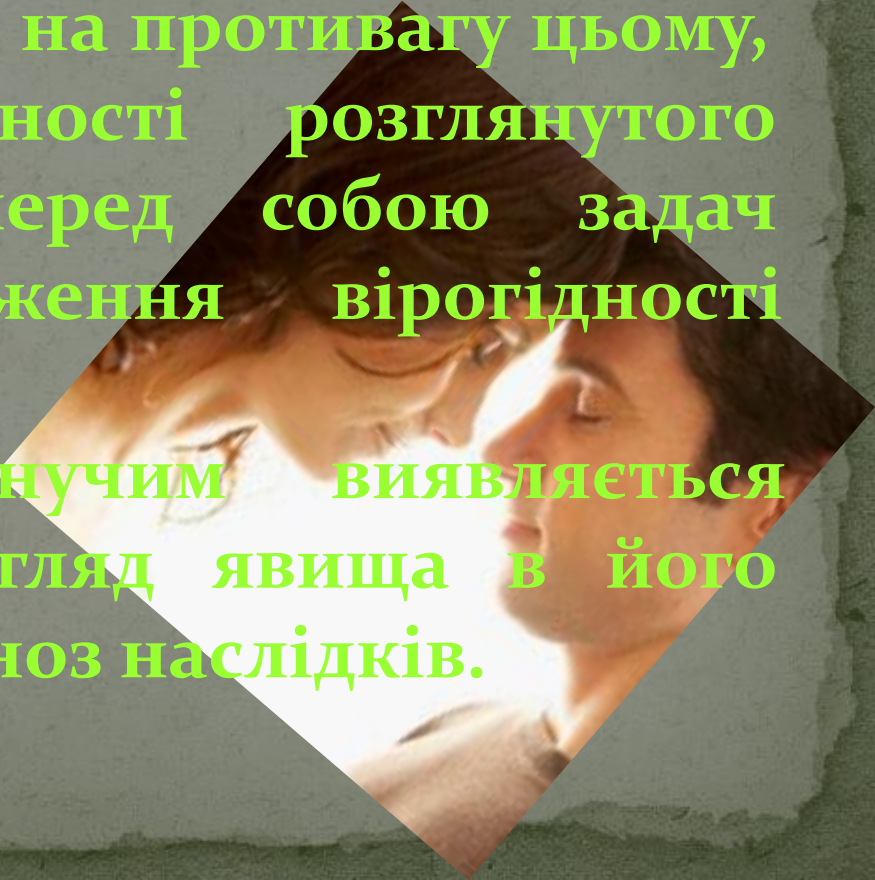

Природньо-наукова парадигма проголошує необхідність установлення причинно-наслідкових закономірностей при опорі на дані експерименту й узагальнює ці закономірності.

Гуманітарна парадигма, на противагу цьому, зосереджує на унікальності розглянутого явища, не ставлячи перед собою задач статистичного підтвердження вірогідності даних.

І тут зовсім неминучим виявляється історичний підхід - розгляд явища в його становленні, аналіз і прогноз наслідків.

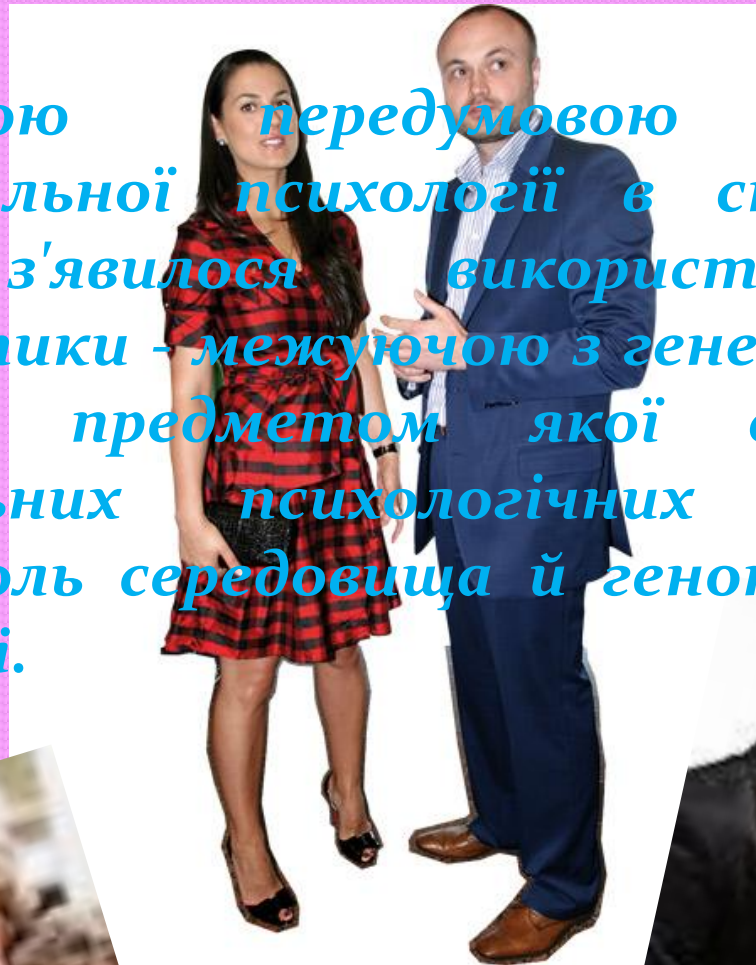
3. Перетворення диференційної психології в окрему науку

Виокремлення диференційної психології в окрему науку стало можливим завдяки наступним передумовам.

1. Впровадження в психологію експериментального методу. Найважливішою подією тут стало відкриття В. Вундтом першої експериментально-психологічної лабораторії в 1879 році.

2. Наступною передумовою перетворення диференціальної психології в повноцінну науку з'явилося використання методів статистичного аналізу.

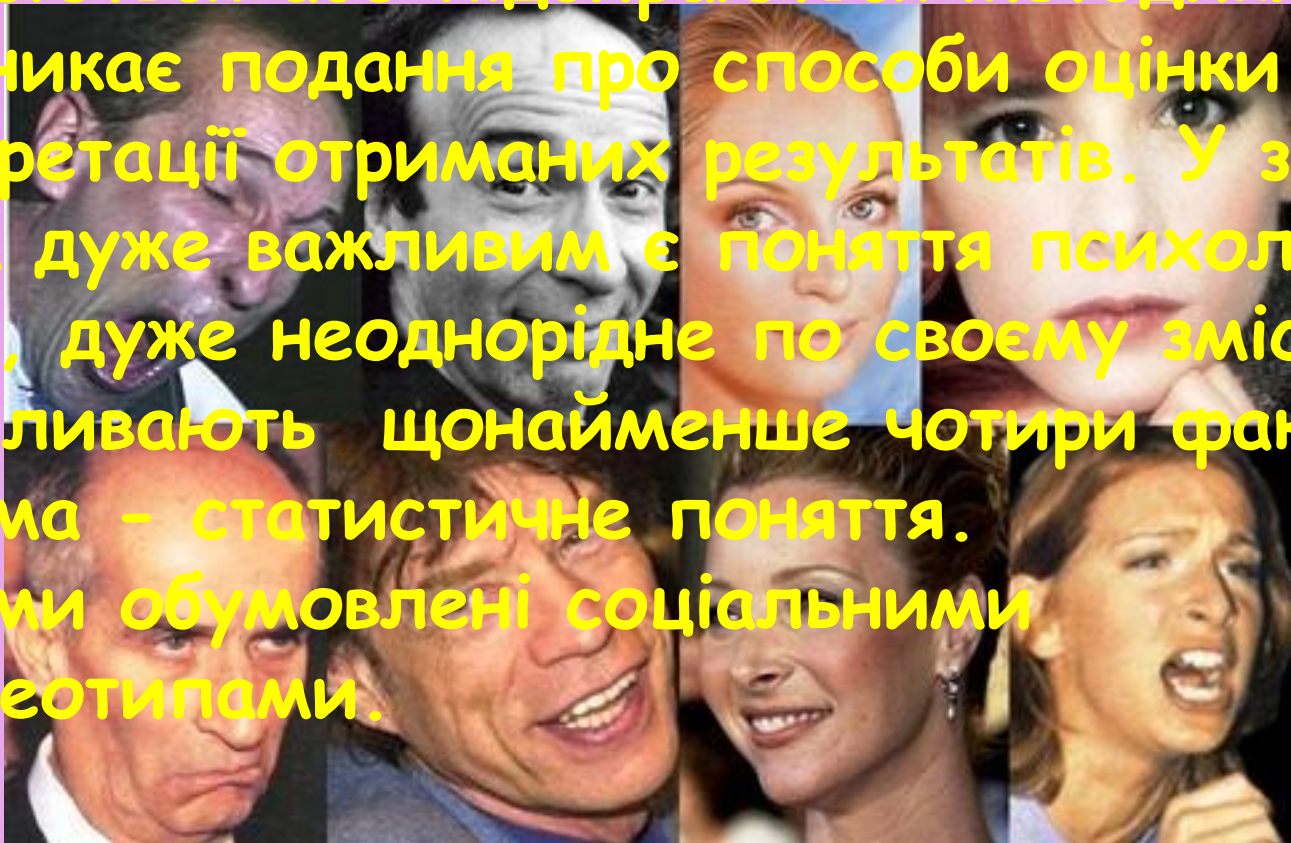
3. Третьою передумовою оформлення диференціальної психології в справді наукове знання з'явилося використання даних психогенетики - межуючою з генетикою області психології, предметом якої є походження індивідуальних психологічних особливостей людини, роль середовища й генотипу в їхньому формуванні.

4. Розуміння психологічної норми

У психології індивідуальних відмінностей народжуються поняття, для виміру яких потім створюються або підбираються методики. Тут же виникає подання про способи оцінки й інтерпретації отриманих результатів. У зв'язку із цим дуже важливим є поняття психологічної норми, дуже неоднорідне по своєму змісті, на яке впливають щонайменше чотири фактори.

- Норма - статистичне поняття.
- Норми обумовлені соціальними стереотипами.

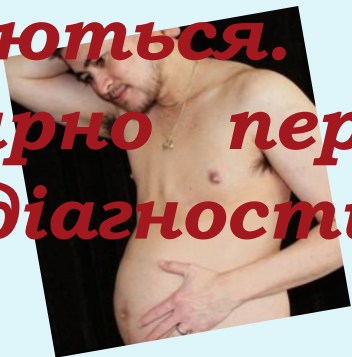

• **Норми асоціюються із психічним здоров'ям.**

• **Подання про норми визначається очікуваннями, власним неузагальненим досвідом і іншими суб'єктивними змінними.**

Отже, норми - це не застигле явище, вони постійно обновляються й змінюються. Обов'язково повинні регулярно переглядатися й стандарти психодіагностичних методик.

5. Напрямки диференційно-психологічних досліджень

Напрямки диференційно - психологічних досліджень В.Шперн виділив чотири напрямки функціонування психології індивідуальних відмінностей, які і зараз продовжують розвиватись.

Основні напрямки диференційно - психологічних досліджень.

Об'єкт дослідження		Якість дослідження	
1. Ознака	Одна у декількох індивідів	варіаційне	«горизонтальне»
2. Ознака	Дві і більше у декількох індивідів	кореляційне	
3. Індивідуальність	Один індивід у відношенні багатьох ознак	психогеографічне	«вертикальне»
4. Індивідуальність	Два і більше індивіда у відношенні багатьох ознак	порівнювальне	

The background is a light purple gradient with decorative wavy lines at the top in shades of blue and purple. Scattered throughout are several blue hearts and stars of various sizes. The text is centered and written in a bold, black, italicized serif font. Below the text is a faint, semi-transparent reflection of the text itself.

Дякуємо за увагу!!!